

4. NOOD

'Mus, kijk eens naar de tuin,' zegt Kat.

'Niets heeft nog kleur.

Mijn boom en het gras en de heg zijn wit.'

'Er ligt rijm,' zegt Mus.

'Rijm is wit,' weet Kat.

Mus wijst naar de hoek van de tuin.

'Zie jij dat ook, Kat?

De hoop mest is niet wit.'

'Nu je het zegt,' zegt Kat.

'De hoop is plots zo hoog.

Mijn baas deed er vast een pak vuil op.'

'Het lijkt niet op vuil,' zegt Mus.

'Dat klopt,' zegt Kat.

'Het leeft.

Kwam zoon Prik soms uit zijn hol?'

'Dat kan niet,' zegt Mus.

'Zoon Prik slaapt diep in de grond.

Op de hoop gaat hij dood van de kou.'

'Ligt zoon Prik daar dood te gaan?' schrikt Kat.

'Nee toch!' roept Mus.

'Ik vlieg er vlug heen.'

Kat holt haar na.
'Dat is zoon Prik niet,' zegt Mus.
'Want die prikt.
Dit hier is zacht.'
Kat steekt zijn neus in de lucht.
Hij snuift en knikt.
Hij roept naar de hoop:
'Ik weet wie je bent.
Kom van die hoop
en loop niet weg!
Je maakt geen schijn van kans.'
Uit de mest komt een kop.
Aan de kop zit een lijf.
Dat lijf is bruin
met hier en daar een toef wit.
Op de kop zit een kam
en aan de bek zit een lel.
De kam en de lel zijn bloed-rood.
'Kip!' roept Mus.
'Kip!' roept Kat
en hij stormt op Kip af.
'Stop, Kat!' roept Mus.
'Help!' gilt Kip.
Ze vliegt op en op en op.
Ze raakt niet hoog.

Naast de hoop mest zijt ze neer.
'Help,' roept ze nog eens.
Haar kam staat stijf recht.
en haar lel trilt.
'Ssst, Kip,' doet Mus.
'Kat doet je niets.
Daar zorg ik wel voor.'

Maar Kat roept luid:
'Scheer je weg, Kip.
Je hoort hier niet.
Vlieg op!'
'Dat kan ik niet,' zegt Kip.
'Ik kom niet van de grond.
Ik ben te zwaar.
Ik wil hier wel weg.
Maar waar moet ik heen?'
'Ga naar huis, Kip,' zegt Kat.
'Ik kan niet naar huis,' huilt Kip.
'Dan gaat mijn kop eraf.
Mijn baas wil me in de soep.'
Kat likt zijn snor.
'Mm, soep-kip,' doet hij.
'Kat, hou op,' zegt Mus boos.
'Zie je het niet?
Kip staat stijf van de stress.'
'Een stress-kip,' lacht Kat.
'Dat hoeft ik niet.
Dat is zelfs te taai voor de soep.'
'Hou op, Kat!' schreeuwt Mus.
'Kip is in nood.
Waar moet ze heen?'
'Niet naar bij ons thuis, Mus,' zegt Kat.

'Met drie is het er te krap.
Dat weet je van toen Poes bij ons was.'
'Denk eens na, Kat,' zegt Mus.
'Straks is het nacht.
Het wordt heel koud.
In de tuin vriest Kip dood.
Ze komt bij ons
of je dat nu wilt of niet.'
'Hm,' doet Kat.
'Het is maar voor één nacht,' zegt Mus.

'Tot ik een plek voor Kip vind.'
'Hm,' doet Kat weer.
'Het hoeft niet hoor, Kat,' zegt Kip.
Haar lel beeft en haar kam hangt slap.
'Ik wil niet tot last zijn.
Ik vind wel een plek.'
Daar wordt Kat week van.
'Ach Mus,' zucht hij,
'neem haar maar mee.'
Mus hipt met Kip naar huis.
Kat schudt met zijn kop.
'Wat maak ik toch mee.
Een kat met een mus en een kip
in één huis.
Wie is hier in nood?'

